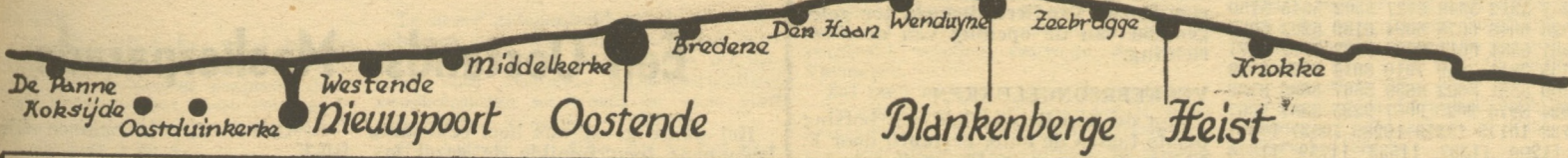

Nieuwsblad van de Kust

Kustnieuws - Visserij - Handel - Nijverheid - Toerisme - Kunst - Ontspanning - Sport

REDACTIE en BEHEER :
Vindictivelaan, 2, Oostende
Tel. : 72 523 P.C.R. 41.89.87

Verantw. Drukker-Uitgeefster :
S'monne BOLLINNE,
Vindictivelaan, 22, Oostende

VERSCHIJNT ELKE VRIJDAG

PRIJS : 3 Frank

ABONNEMENT : 1 JAAR
BINNENLAND : 150 Fr.
Zes maanden : 75 Fr.
3 Maanden : 40 Fr.

HOLLAND (1 jaar) : 12 Gulden
BUITENLAND (1 jaar) : 200 fr.

24 BLADZIJDEN

7e JAAR Nr 8 - VRIJDAG 22 FEBR. 1952

Het Zomerseizoen 1952

Hoteliers zeggen wat ze denken

Deze week hebben we ons in betrekking gesteld met verscheidene hoteliers, ten einde hun indrukken te vragen nopens het zomerseizoen 1952. Veel geschrijf en gewrijf over de «grote toeristische vraagstukken» laten we over aan de ministeriële diensten te Brussel — want daar is men gewoon veel tijd te verliezen aan administratief gedoe; maar het was voor ons veel interessanter «mensen van het beroep» aan het woord te laten, mensen die dag in, dag uit met hotel- en toerismeuitbating bezig zijn en die beter dan wie ook, een gezond oordeel kunnen vormen nopens de toekomstmogelijkheden.

We laten hen hier, vrij en rechtzinnig, aan het woord.

DHR MAERTENS VAN «STELLA MARIS»

Toen we ons aanmeldden bij dhr Maertens, uitbater van het hotel «Stella Maris», Vindictivelaan, Oostende, hebben we werkelijk enkele belangwekkende inlichtingen bekomen, die zelfs de aandacht van de hogere overheid verdienen.

«Geef ons, hoteliers, vier maanden zon, aldus dhr Maertens, en het seizoen 1952 zal een goed seizoen worden. En wees gerust we zullen veel Britten zien en de zon kan ervoor zorgen dat we ook veel mensen van eigen land zien. Natuurlijk mogen er geen nationale of internationale verwickelingen komen. Dat men ook geen verliezen laat plaats hebben in volle seizoen: dat zou ons weeral een week doen verliezen en wij hebben er maar amper tien...»

«Vraagt ook aan onze Minister van Buitenlandse Zaken, dat hij de visa voor de Duitse toeristen doet afschaffen, dan komen die ook in massa. Acht jaar na de oorlog moet dat toch niet onmogelijk zijn...»

En dhr Maertens vervolgde:

«Ik ben 100 th. akkoord om alle initiatieven en elke poging van toeristische aard te steunen, maar ik ben toch sceptisch betreffende de doelmatigheid van de vergoedingen van «Westtoerisme». Ik denk zelfs dat het een hopeloos geval is, het seizoen te willen verlengen met een «vergoedingsstelsel»; het procent toeristen, die komen in Juni en September alleen om van bedoelde vergoedingen te kunnen genieten, moet waarschijnlijk zeer gering zijn. Het grootste gedeelte van voornoemde toeristen komt in Juni of September omdat zij nu eenmaal in Juli of Augustus niet kunnen komen wegens één of andere reden...»

In voor- en nazomerseizoen geven de hoteliers reeds een vermindering op de prijzen van minstens 10 th. voor de toeristen die 7 of 14 dagen in hun hotel verblijven.

Zou de mogelijkheid niet kunnen onderzocht worden, om zelfs week-end vergoedingen te geven, zelfs voor twee dagen, het GANSE JAAR DOOR (buiten het «hoog seizoen»), en dan ook aan BELGISCH KLIENTEEL?

«Ten slotte moet ik de heren van het comité «Winter Week-ends» gelukwensen voor hun initiatief. En wat denken zij over mijn verklaringen?»

zaken doen dan vorig jaar, maar dat men nu ook geen al te grote verwachtingen koestert, vooral wat «Westtoerisme» betreft.

Het staat vast dat de Britten met hun 25 Pond niet naar Zwitserland en Noorwegen of andere landen zullen trekken, maar dat ze eerder de voorkeur zouden geven aan de Belgische kust... Maar nogmaals: de «grote hotels» zullen de tol moeten betalen. Nu reeds ontvangen we brieven van doorgaans trouwe klanten, die schrijven dat ze dit jaar in hun land zullen blijven, daar ze over niet genoeg deviezen kunnen beschikken om een verlof naar hun smaak door te brengen in het buitenland...»

DHR BOVIJN, VAN DE «BASSIN»

En onze tocht ging verder naar dhr Bovijn, beter gekend als de sympathieke «Philemon», uitbater van het «Hotel du Bassin», hoek Kapellestr. en Vindictivelaan, Oostende, en tevens «een oude rat» in het hotelbedrijf.

«U wilt mijn vooruitzichten kennen? Wel, in elk geval kan het al niet veel slechter gaan dan tijdens het seizoen 1951. Ik aanzie het feit, dat de Britse toeristen maar over 25 Pond mogen beschikken, eerder als gunstig voor de hoteliers van de Belgische kust.»

Schepenzetel te begeven

Madame Krol: Charles, hebt ge al de aankondigen van «Het Visserijblad» gelezen? Er is daar een plaats van schepen te begeven. Schrijf maar rap een brief naar het stadhuis, want er zijn daar zeker vele liefhebbers voor... Mijnheer Klets: Ja, maar, lieveke, ben ik daarvoor wel geschikt?... Madame Krol: Geschikt of niet, schrijf maar een schone brief... En als ge benoemd zijt, zal ik wel zeggen wat ge moet doen...

Het staat immers vast dat de Britten over voldoende geld beschikken om een goed verlof door te brengen in een Belgisch hotel van degelijk gehalte.

Bijvoorbeeld: Een Britse toerist komt met zijn echtgenote te Oostende zijn verlof doorbrengen. Zij beschikken samen over 50 Pond, zij 7000 fr.

Die twee Britse toeristen geven dagelijks 200 fr. per persoon uit voor hun verblijf in het hotel, een glas bier, een dagblad of andere kleinigheden. Per dag kost hen dat dus 400 fr. Wanneer zij hier acht dagen verblijven, hebben zij 3.200 fr. verteed van de 7000 fr. Er schiet dus nog wat over om andere uitgaven te doen, alhoewel het vaststaat dat ze zoveel niet meer zullen kunnen «winkelen» zoals vorig jaar...

Ik denk zoals mijn meeste collega's dat slechts zeer weinig Britten zich ver in Europa zullen wagen. Want ge moet weten dat de prijs van hun reis eveneens moet afgedragen worden van de 25 Pond deviezen, waarover ze beschikken! En vorig jaar mochten ze hun reis met een extra-uitgave betalen.

Kortom: Ik koester de hoop, dat we ons goed uit de «slag» zullen trekken...

John HERMANS

(Zie vervolg blz. 3)

De sensationele zeemijn van Bredene tot ontploffing gebracht

De 1000 kilo zware zeemijn, die in de maand December jl. werd opgedolven op het erf van de hoeve Decoster in de Golfstraat te Bredene aan Zee en die de inwoners van deze gemeente heel wat bange en spannende uurtjes heeft bezorgd, is Donderdag door de militairen van het ontminningsbataljon van West-Rozebeke onder leiding van kapitein Merckx tot ontploffing gebracht op het hippodroomstrand te Bredene.

In de voormiddag waren reeds alle voorbereidende werkzaamheden uitgevoerd. Bij middel van een kraan was het gevaarlijk springtuig op een legerkamion geladen en werd voor zijn laatste reis overgebracht naar het hippodroomstrand. Daar het onmogelijk was voor de camion om met zijn zware vracht op het mulle, weke strand te rijden, moest het gevaarte aan de ingang van het strand bij middel van kabels gelost worden en dan verder over ijzeren platen over het zand geredeld tot aan de uiterste ebbegrens; de nodige kontaktdraden werden aangekoppeld en dan diende gewacht naar de hoogwaterstand ten einde de ontploffing onder een waterpeil van 4.80 m. zoveel mogelijk te vermachten.

Bij de ingang naar het strand waren twee strooien schuilplaatsen opgesteld, waarin benevens de militaire overheden en enkele gemeentelijke overheden ook verscheidene fotografen en filmreporters hadden plaats genomen.

Om 15.40 u. werd door de gemeentelijke politie op de Koninklijke Baan, ter hoogte der ontploffingszone, alle verkeer opgehouden. Precies om 15.55 u. duwde 1ste sergeant Crabeels de kontaktkruk naar beneden, een doffe grondschok werd waargenomen en plots rees boven de zeespiegel een torenhoge waterzuil, die zich weldra op een wonderbaar oogstrelende manier

Einde goed, alles goed

Miserie en leute rond de Middelkerkse Kursaal

Een bewogen zitting

We hebben vorige week gewezen op het feit dat ook Middelkerke zijn kursaalvraagstuk heeft... Reeds in 1946 begon de gemeentelijke overheid plannen te koesteren voor de wederopbouw, maar tengevolge van verscheidene moeilijkheden viel alles in het water.

Maar in 1949 herbegon men met veel goede wil. Doch opnieuw werd het een ware calvarieberg. Op zeker ogenblik meende de gemeenteraad dat een oplossing bereikt was, aangezien men een Brusselse architect had kunnen bewegen zich terug te trekken, wat het opstellen van de plannen betrof. Blevens dus nog twee architecten, twee Middelkerkenaars: dhren Vereecke en François.

Beiden zouden samenwerken, maar na enkele dagen kwam opnieuw een kink in de kabel, aangezien het contract niet opgesteld werd in de gewenste termen...

En ten slotte moest toch een einde gesteld worden aan al dit getrek en gestoot: Dinsdagavond, 19 Februari, zou de gemeenteraad nogmaals bijeenkomen; en iedereen was vastbesloten dat er voor ééns en voor altijd een oplossing moest gevonden worden...

ER WORT GEFLUISTERD EN ER WORDT GEROEPEN...

We moeten eerlijk bekennen dat het niet gemakkelijk was, een verslag nopens de besprekingen op te stellen, want alles gebeurde in... geheime zitting.

Rond acht uur, was de gemeenteraad omzeggens compleet. Burgemeester Be-

heynt nam plaats in de voorzitterszetel en de zitting nam een aanvang. Alhoewel de deur gesloten was (men zou moeten zorgen voor een méér dichte deur...), kon men duidelijk horen hoe soms heftig geroepen en gediscuteerd werd.

De architecten Vereecke en François, die opgeroepen waren, deden een wandelingetje in de gangen.

Men had er moed op, dat alles spoedig zou afgelopen zijn, maar het bleef duren en duren.

Architect Vereecke keek regelmatig naar zijn polsuurwerk en zuchtte luid:

«'t Is toch wel eigenaardig, dat we ons brood moeten verdienen met wachten... Dat ware eigenlijk zo erg niet, maar ik heb hier al wel twintig keren alsoz gewardeld...»

En architect François wreef ook eens over zijn bokkebaardje en mompelde:

«'t Is een lastige affaire... We zijn reeds moe van al die besprekingen, en we zijn nog niet met het eigenlijke werk begonnen...»

(Zie vervolg blz. 13)

Het «gewaagd beeld» van het Postgebouw te Oostende

Toch niet afgekeurd?

We schreven vorige week dat het postgebouw opnieuw in de «petatten» lag naar aanleiding van de niet-goedgekeuring van het half-verheven beeldhouwwerk van Jozef Cantré, door minister Behogne.

Deze week zijn bedoelde «petatten» zacht gekookt, want uit officiële bron, heeft men ons deze week laten weten dat het «gewaagd beeld» niet afgekeurd maar tijdelijk naar de bergplaats van uitgestelde werken zal moeten verhuizen. Aldus architect Eyssele.

Men weet trouwens eraan toe te voegen, dat de reden van deze verdaging louter van financiële aard zou zijn... In elk geval mogen we wijzen op het feit dat, in tegenstrijd met bepaalde opgeschroefde geruchten, er geen sprake is van een... interpellatie in de Kamers!

Ook zou er geen kans bestaan dat we te Oostende een gelijkaardige zaak kennen, zoals met de mooie «Flora» in het park, die voor de oorlog regelmatig een bad moest nemen in de vijver... De vrouwen van het nieuw beeldhouw-

werk van Jozef Cantré zullen immers op hun duizend gemakskens kunnen prijzen, acht meters boven de hoofden van het publiek en niemand zal haar enig kwaad kunnen doen, zoals destijds gebeurde met de arme «Flora»...

DHR VAN GLABBEKE TERUG TE OOSTENDE

Deze week hebben vele Oostendenaars opnieuw de verschijning opgemerkt van dhr Adolf Van Glabbeke, oud-minister en volksvertegenwoordiger, in zijn geboortestad. Dhr Van Glabbeke was gedurende enkele maanden te Parijs, waar hij in de schoot van de UNO ons land vertegenwoordigde.

Zaterdag jl. woonde hij, samen met zijn echtgenote ee nvertoning bij in de «Royal Nord», ingericht door de Cercle Cecilia.

Wat velen misschien niet weten, is dat dhr Van Glabbeke gehuysvest is te Oostende, Kemmelbergstr. 36.